

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/65/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721010047
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., MBA Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6721010047.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Petra Kvietka, v trestnej veci obžalovaného ml. O. Z. T., stíhaného pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. septembra 2022, o odvolaní obžalovaného ml. O. Z. T., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 1T/6/2021 zo dňa 01.04.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ml. O. Z. T. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 1T/6/2021 zo dňa 01.04.2022 bol obžalovaný ml. O. Z. T. uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil tým, že

v presne nezistený deň dňa 24.07.2019 alebo 25.07.2019, v čase približne o 16.00 hod. na letisku v N., okr. U., v priestoroch rozostavanej budovy bez popisného čísla, sexuálne zneužil mal. V.D., nar. XX.XX.XXXX, takým spôsobom, že s ňou najmenej jedenkrát vykonal súlož aj napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že ešte nedosiahla vek 15 rokov.

Za to bol odsúdený podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 117 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 119 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil. Podľa § 119 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému určil skúšobnú dobu vo výmere 20 mesiacov. Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že mal za preukázané, že obžalovaný sa spoločne nachádzali s poškodenou osamote v predmetných priestoroch, nakoľko túto okolnosť potvrdil samotný obžalovaný aj s poškodenou. Potvrdenie tejto skutočnosti vyplynulo aj z výpovede ďalších osôb tam s nimi prítomných, a to O. C., E. P. T., K. W., K. F. a O.X.. V. súd ďalej uviedol, že spornú otázku týkajúcu sa skutočnosti, či obžalovaný s poškodenou v čase, kedy ostali osamote, vykonali pohlavný styk, vyriešil vyhodnotením výpovede obžalovaného a poškodenej, pričom väčšiu dôveryhodnosť prikladal výpovedi poškodenej, ktorá spontánne vypovedala o skutku v podrobných súvislostiach bez vnútorných rozporov a bez rozpornosti s výpoveďami ďalších svedkov, pričom dôveryhodnosť jej výpovede potvrdzuje aj znalecké skúmanie znalkyne K.. V. A., ktorá vyhodnotila výpoveď poškodenej za vierohodnú, nakoľko udalosti, ktoré vo svojej výpovedi popísala, skutočne prežila, jej schopnosti vnímania, uchovávaní a reprodukovaní získaných informácií neboli obmedzené, aj mentálna úroveň s prihliadnutím na jej vek bola na primeranej úrovni. Zároveň okresný súd konštatoval, že vo výpovedi obžalovaného sa vyskytujú viaceré rozpory, ktoré nepravdivo uvádzal, najmä okolnosti, ktoré nastali po spáchaní skutku. Z týchto dôvodov mal súd teda za preukázanú aj tú skutočnosť, že obžalovaný v čase skutku vedel, že poškodená mala len 13 rokov. Potvrdil to samotný obžalovaný, ktorý je blízkym priateľom brata poškodenej a potvrdila to aj výpoveď poškodenej, ktorá reprodukovala vyjadrenie obžalovaného o tom, že k intímne mu styku nemalo dôjsť, nakoľko mala len 13 rokov. V časti týkajúcej sa obhajoby okresný súd uviedol, že síce pripúšťa, že od skutku do gynekologického vyšetrenia mohla mať poškodená okrem obžalovaného pomer aj s inou osobou, no ak sa tak aj stalo, nie je dôvod sa domnievať, že tomu tak bolo v deň skutku

a na mieste činu. Súd nemal pochybnosť o tom, že v deň skutku na mieste činu mala poškodená pomer práve s obžalovaným, ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania.

Vo vzťahu k uloženému trestu prvostupňový súd konštatoval, že obžalovaný z hľadiska pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností pred spáchaním trestného činu viedol riadny život v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák. a žiadnu priťažujúcu okolnosť súd u obžalovaného nevzhliadol, teda pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol v prospech poľahčujúcich okolností. Podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 3 Tr. zák. sa horná hranica trestnej sadzby znížila o jednu tretinu, pričom pôvodná trestná sadzba v zmysle § 201 ods. 1 Tr. zák. bola v rozpätí tri roky až desať rokov, keďže ale obžalovaný spáchal trestný čin ako mladistvý v zmysle § 117 ods. 1 Tr. zák. sa zákonom stanovená trestná sadzba znížila na polovicu, t.j. na rozpätí 18 mesiacov až 5 rokov. Po modifikovaní trestnej sadzby a po znížení hornej hranice o jednu tretinu tak predstavovalo rozpätie od 18 mesiacov do 46 mesiacov. Vzhľadom k tomu, že v neprospech obžalovaného nevzhliadol súd žiadnu okolnosť a poškodená v súvislosti s trestným činom neutrela žiadnu psychickú ujmu a jeho nízky vek v čase spáchania skutku, uložil mu trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, t.j. vo výmere 18 mesiacov. Zároveň vzhľadom k tomu, že mal za to, že boli splnené podmienky podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 119 ods. 1 Tr. zák., súd obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku priamo do zápisnice podal obžalovaný prostredníctvom svojho zákonného zástupcu odvolanie čo do výroku o vine a treste, ktoré v zákonom stanovenej lehote doplnil vlastným odvolaním, ktoré prostredníctvom právneho zástupcu odôvodnil tým, že súd prvého stupňa v súvislosti s odôvodnením svojho rozhodnutia nenaplnil ust. § 168 ods. 1 Tr. por., nakoľko každý výrok musí byť odôvodnený presvedčivo a tak, aby rozhodnutie súdu bolo preskúmateľné. Mal za to, že sa súd prvého stupňa neriadil zásadami v zmysle § 2 ods. 10 a § 2 ods. 12 Tr. por., nakoľko všetky dôkazy vyhodnocoval v neprospech obžalovaného. Vo svojom odvolaní poukázal na skutočnosť, že poškodená mala pohlavný styk aj s K. K., nakoľko s ním mala veľmi silný citový vzťah, pričom k tomuto malo dôjsť ešte pred výsluchom poškodenej a ešte pred jej gynekologickým vyšetrením. Je zrejme, že k tomuto pohlavnému styku malo dôjsť jedine v rokoch 2018 resp. 2019. Ďalej poukázal na to, že z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, že by sa prvostupňový súd riadne zaoberal existenciou pohlavného styku s inou osobou ako s ním ako s obžalovaným. Mal za to, že tak, ako ustálil súd, že tak s K. K. existoval v zime 2019, tak je zrejme, že k pohlavnému styku tak mohlo dôjsť jedine ešte pred výsluchom poškodenej dňa 13.05.2020, kedy táto uviedla, že s nikým iným pohlavný styk nemala. Navyše z rozsudku súdu nie je zrejme, prečo ustálil rok 2019, keďže samotný K. K. uviedol, že to mohlo byť aj v roku 2018. Súčasne poukázal aj na skutočnosť, že na jednej strane rozpor vo výpovediach poškodenej neviedli súd k názoru, že jej výpoveď je nevieryhodná, a to aj napriek tomu, že pri svojom výsluchu na podstatnú otázku ohľadne pohlavného styku klamala. Obžalovaný ďalej poukázal na skutočnosti, že súd pri hodnotení jeho výpovede poukázal na nezrovnalosti týkajúce sa skutočnosti, ktoré nastali až po skutku a ktoré nemali žiadny význam ohľadne spáchania skutku. Okresný súd nevysvetlil z hľadiska kauzality, ako tieto okolnosti mohli mať vplyv na spáchanie skutku, pričom poukázal na to, že on nikdy nepopieral, že by na letisku bol, ani to, že tam ostal s poškodenou osamote. Zároveň poukázal na skutočnosti, že svedkovia sa o skutočnostiach ohľadne pohlavného styku dozvedeli len z druhej ruky a teda svedkovia, ktorí sa o skutku dozvedeli až sprostredkované od poškodenej, prezentovali len to, čo im sama povedala, t.j. svoju vlastnú verziu.

Na verejné zasadnutie naplánované na deň 13.09.2019 sa obžalovaný nedostavil, pričom však prostredníctvom svojho obhajcu zaslal ospravedlnenie svojej neúčasti na verejnom zasadnutí a vyslovene žiadal, aby sa verejné zasadnutie nariadené na deň 13.09.2022 konalo v jeho neprítomnosti. Zároveň uviedol, že netrvá na svojej osobnej účasti na verejnom zasadnutí, tohto práva sa vzdal a zároveň prehlásil, že mu bol poskytnutý dostatočný čas na prípravu na verejné zasadnutie.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Krajský súd poukazuje na to, že prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. dostatočne podrobne rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä, ak si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia rozhodnutia je takisto zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval preukázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu. S týmito závermi prvostupňového súdu sa i krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Krajský súd poukazuje na skutočnosť, že najmä v situácii, kedy sú produkované protistojné výpovede tak obžalovaného ako poškodenej, pričom ostatní svedkovia nie sú priamymi svedkami trestnej činnosti, je nutné zaoberať sa jednotlivými výpoveďami čo do detailov, a to nielen v čase spáchania skutku, ale aj pred a po skutku. Z vykonaného dokazovania svedeckými výpoveďami je zrejmé, že vo výpovedi obžalovaného je ďaleko viac rozporov ohľadne skutočností, ktoré nastali po skutku ako vo výpovedi poškodenej, ktorej vieryhodnosť bola potvrdená aj znaleckým dokazovaním. Obhajoba obžalovaného o tom, že poškodená mohla mať pred prvým výsluchom, resp. pred gynekologickým vyšetrením pohlavný styk s inou osobou, nič nemení na skutočnosti, že z vykonaného dokazovania vyplýva naplnenie skutkovej podstaty sexuálneho zneužívania voči maloletej zo strany obžalovaného. Obhajoba o tom, že k takémuto sexuálnemu styku s inou osobou mohlo dôjsť či už pred alebo po skutku, nebola predmetom podanej obžaloby a prvostupňový súd o týchto skutkoch ani nekonal. Vzhľadom k týmto skutočnostiam má krajský súd za to, že tieto skutočnosti nie sú exculpačnými dôvodmi z trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaný dopustil a vyhodnotením jednotlivých dôkazov jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti v dostatočnej miere preukazujú páchanie trestnej činnosti zo strany obžalovaného.

Krajský súd v Banskej Bystrici sa v plnom rozsahu stotožnil so závermi prvostupňového súdu týkajúcich sa uloženého trestu obžalovanému tak, ako sú jeho závery uvedené v odôvodnení rozsudku. Uložený trest v znížení trestnej sadzby v zmysle § 117 ods. 1 Tr. zák. a následnej modifikácii v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 3 Tr. zák. viedli k uloženiu správneho a zákonného trestu na spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 18 mesiacov. Krajský súd len akcentuje, že skutočnosti, ktoré uviedol okresný súd a teda, že došlo k trestnému činu dobrovoľným stykom, poškodená neutrpela v súvislosti s trestným činom žiadnu psychickú ujmu, ako aj s prihliadnutím na doterajší bezúhonný život obžalovaného a jeho nízky vek v čase spáchania skutku naplňal podmienky podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. pre podmiennečné odloženie výkonu trestu odňatia slobody.

S poukazom na § 119 ods. 1 Tr. zák. prvostupňový súd správne uložil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov.

S poukazom potom na horeuvedené dôvody senát krajského súdu vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania výlučne namietal iba hodnotenie vykonaných dôkazov, dospel k záveru, že v danom konkrétnom prípade odvolanie obžalovaného je nedôvodné a toto v zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietol.

Uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.